

„Všetko robí dobre...”

Suspírium: „Pán, Hospodin, mi dal jazyk učeníkov, aby som vedel unaveného posilniť slovom. Ráno čo ráno mi prebúdzia ucho, aby som počúval ako učenici. Pán, Hospodin, mi otvoril ucho a ja som sa nebúril, späť som neustúpil.“ (Iz 50,4-5) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 221: 1. verš: „Obráť sa k nám, ó, Pane náš,...”

Pozdrav: „Ak povieš: „Pozri, my sme to nevedeli,” vari ten, čo skúma srdcia, tomu nerozumie, a ten, čo stráži tvoju dušu, to nevie? On odplatí človeku podľa jeho skutkov.“ (Prís 24,12) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste apoštola Pavla Kolosanom v 1. kapitole v deviatom až v jedenástom verši takto: „Preto aj my, odo dňa, keď sme to počuli, neprestávame sa za vás modliť a prosiť, aby ste vo všetkej múdrosti a duchovnej rozumnosti boli naplnení poznaním jeho vôle, aby ste žili hodní Pána a páčili sa mu vždy, keď budete prinášať ovocie v každom dobrom skutku a rásť v poznaní Boha a aby ste boli posilňovaní každou mocou podľa sily jeho slávy, ku všetkej vytrvalosti a trpezlivosti.“ (Kol 1, 9-11) Amen.

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Pieseň: Chválospev č. 221:2-3: „Nech znie chvála Ti z našich pier...”

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista, ktorý seba samého vydal za naše hriechy, aby nás vytrhol z terajšieho zlého veku podľa vôle Boha, nášho Otca. Jemu sláva na veky vekov.“ (Gal 1,3-5) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Marka 7. kapitola 31-37. veršov: *„Potom odišiel z týrskeho kraja a cez Sidon prišiel ku Galilejskému moru naprieč dekapolským krajom. Tu mu priviedli hluchého a takmer nemého človeka. Poprosili ho, aby naň položil ruku. Vzal ho bokom od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkol sa slinou jeho jazyka, pohliadol k nebu, vzdychol a povedal mu: „Effatha,” čo znamená: „Otvor sa!” Hneď sa mu otvorili uši a puto jazyka sa uvoľnilo, takže správne rozprával. Ježiš im prikázal, aby to nikomu nepovedali. Ale čím väčšmi im to prikazoval, tým viac to rozhlasovali a s nesmiernym úžasom hovorili: „Všetko robí dobre! Aj hluchým dáva sluch a nemým reč!”*

Modlitba: V toľkých situáciách, Otče náš premilý v Ježišovi Kristovi, sme odsúdení na mlčanie. Je ťažké ozvať sa a prinútiť ostatných, aby sa ozvali, pokiaľ ide o evanjelium života. Ďakujeme Ti, Pane náš, že Ty voláš na tento svet mocne a láskavo, aby sa naše jazyky, srdcia a ústa otvorili Tvojej chvále a vďakyvzdaniu.

Toľko veľa vecí je za nami len Tvojím jediným dotykom. Toľko všetkého sme zanechali za sebou pre Teba, pretože si nám prikázal svojím ráznym spásnym slovom, svojím odvážnym a smelým postojom. Zjednotil si uzdravených v Kristovi a založil si cirkev, Otče milosrdný. Odpusť nám, že sme vždy prví, ktorí sa ujímajú iniciatívy. Skláňaj sa k nám, staráš sa o naše choré telo a dušu v celistvosti. Uzdravuješ nás, keď a kde to bolí. Buď dnes naším vyrovnaným terapeutom, Ktorý nás pohne a svojimi špeciálnymi pohybmi nás učí, že u Teba je život a plnosť. Dnes sa modlíme za obnovu, za uzdravenie, za úplné zreštaurovanie, aby si priviedol našu reč, všetky naše zmysly pod Svoju moc, obklopil ich, aby sme v našom spoločenstve s Tebou videli, že riešiš nielen jeden segment nášho života, ale že si prišiel preto, aby sme mali život a to v hojnej miere. (viď. Jn 10,10) Kristus náš, drahý Prostredník, Ktorý si obrazom neviditeľného Boha (viď. Kol 1,15), obnov nás Svojím slovom a Svojím Duchom Svätým, aby sme iba Tebe slúžili. Zmiluj sa nad nami, drahý Všadeprítomný Pán v mene Pána Ježiša Krista, Ktorého si vydal za naše hriechy. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 557: „Ježišu ráč sám...”

Vzdych: „Nakloňte si uši a počujte ku mne, počúvajte a budete žiť. Uzavriem s vami večnú zmluvu, preukážem milosrdenstvo prisľúbené Dávidovi. Hľadajte Hospodina, kým sa dá nájsť, volajte ho, dokiaľ je nablízku. Bezbožný nech zanechá svoju cestu a hriešny svoje zmýšľanie. Nech sa vráti k Hospodinovi a on sa nad ním zmiluje; k nášmu Bohu, lebo on veľa odpúšťa.” (Iz 55,3.7-8) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Marka 7. kapitola 34. verš: *„pohliadol k nebu, vzdychol a povedal mu: „Effatha,” čo znamená: „Otvor sa!”*

Milí bratia a drahé sestry,
slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!

Ježiš odchádza z týrskeho kraja a nachádza nové miesto, kde môže znova slúžiť. Po stretnutí so sýrofeničankou Kristus pokračuje v ceste a učí i dnešných kresťanov, čo nikdy nesmú zabudnúť, že neexistuje nečistá zem a existuje život aj mimo Izraela a existujú životy, ktoré čakajú na Krista. Ježiš pomáha mužovi v našej dnešnej biblickej stati, a tu vidíme, ako obnovuje skazený život. Keď evanjelista Marek zdokumentuje tento príbeh, misia medzi pohanmi bola prirodzená. Nikoho neprekvapilo, kam Ježiš ide a kam smeruje. Náš Pán nie je obmedzený. Ježiš neprichádza k ľudu s určitým typom duše a tela. Nie je len

Pán nelieči v centre davu, ale s chorým človekom sa od davu vzdďľuje. Nezačína proces uzdravenia medzi ľudom, ale priťahuje ho k Sebe. Sám s Ježišom, sám v Jeho blízkosti, život sa celkom zotaví. Ježiš potrebuje túto intimitu. Pacient so špeciálnymi potrebami si vyžaduje špeciálne zaobchádzanie. I my si musíme uvedomiť potreby iných. Rozhovor už nemá intimitu v našej spoločnosti, veď základne životné situácie riešime na verejnosti, v kaviarňach a v reštauráciach. Dotyk už nemá intimitu. Kompetentná pomoc sa začína v intimite. Ježiš vezme partnera, dieťa, človeka v ťažkostiach, núdzneho bokom a opýta sa, ako môže pomôcť. Je dobré naučiť sa to od Ježiša. Vylúčiť všetky elementy, ktoré rušia, ktoré obmedzujú, ktoré pútajú pozornosť, a sústrediť sa len na tú jednu vec, na toho dotyčného. Aké ťažké je to implementovať v našom svete. Nie nadarmo boli osobné stretnutia a rozhovory v ranej cirkvi také cenné. Sadnúť si a diskutovať za zatvorenými dverami. Sadnúť si a porozprávať sa s druhou osobou bez toho, aby som si kontrolovala telefón alebo robila iné veci online formou, ale namiesto toho venovať jej pozornosť, zapojiť sa do jeho života, rozprávať sa s ním, venovať jej

svoj čas, byť tam celým svojím srdcom, dušou a myslou, a v myšlienkach nie inde, nie o dva kroky pred zainteresovanou osobou, ale s dotýčným, priateľom, nepriateľom, manželkou, manželom, otcom, matkou, ktorí a ktoré sú choré a potrebujú moju pomoc. Chorú osobu odovzdávajú pomáhajúcemu tí, ktorí žiadajú, aby na neho doľahla Pánova ruka. Ježiš podáva pacientovi nezvyčajný dotyk. Drží choré časti tela silnou rukou, a tak podrží chorého. Rozkazuje tomu, čo bolo predtým zatvorené, čo bolo predtým tiché nemé, aby prehovorilo. Týmto činom jasne ilustruje, ako človek spoznáva svet. Ježiš lieči naše zmysly dotykom. To nie je pohladenie. To nie je len polozenie rúk, ale silný dotyk. Ježiš dobre vie, ako liečiť telo. Naše zmyslové orgány, aby boli znova zmysluplné. Koľkokrát hovoríme: „Si hluchý?“ Koľkokrát varujeme mladších: „Nepočul si, si nemý?“ Ježiš dáva jasne najavo nie slovami, ale dotykom, že je prítomný a dáva chorému zreteľne najavo, aká je Jeho skutočná žiadosť. Tieto dotyky nie sú symbolické, ale cielené, aby chorý badal, že Ježiš vie o jeho diagnóze. Ježiš je vedomý každej diagnózy. Svojimi pohybmi Ježiš dokazuje každému z nás, že o nás vie všetko. Nie sú tam žiadne slová, žiadne obrazy, žiadne zvuky, a predsa chorý vie, čo sa deje skrze Ježiša. Chorý, ktorý sleduje Ježišove mocné pohyby a nasleduje Ho sám vidí, že Ježišovi na ňom záleží. Od prvej chvíle cítil, ako s ním Pán zaobchádza. Je to pre nás také prirodzené, ale nie je to pre tých, ktorí nepočujú, ktorí nehovoria, ktorí majú v živote nejaký handicap. Ježiš chce vidieť a zviditeľniť, aký druh duše prebýva v človeku, s ktorým sa zaoberá. Ježiš chce vzbudiť dôveru. Kristus chce vyžarovať nádej. Blahoslavený lekár duší a tela chce sprostredkovať uzdravenie. Potom prichádza ďalšia fáza porozumenia, ktorá je kľúčovým a celoživotným pravidlom pre každého kresťana, a to, že o uzdravenie sa musí žiadať zhora. Bez Neho nemôžeme nič urobiť. Bez Neho je všetko len huk-fuk. Bez Neho je všetko len podvod. Každý dokonalý dar pochádza od Otca svetiel. (viď. Jk 1,7) Ježiš sa modlí a hľadá k nebu. Kristus sa prihovára k Otcovi za život, ktorého sa bytostne dotýka. Kristus uzdravuje tým, že všetkých privádza k

Otcovi. Kristus vyživuje tým, že hľadá k nebu, skôr ako rozmnoží chlieb a život. Jeho pohľad k nebu je skúmanie Otca. Nehľadá na chorého človeka, ale na dokonalého Otca, Ktorý sa stará o nás. (viď. IPt 5,7) Koľko chorých bratov a sestier má dnes ešte v srdci túto myšlienku: „Podvihujem dušu svoju.“ (žalm č. 25) Koľko chorých duší má dnes ešte na perách hlasnú modlitbu? Koľko duchovných bratov a sestier sa len na to môže sústrediť vo svojich fyzických trápeniach, pretože Boh je našim útočiskom. Jedine tak prichádza zázrak. Po modlitbe sa všetko otvára. Nebo sa otvorí skrze Ježišovej modlitby a v živote hluchonemého otvoria sluchové a rečové priechody. Effata, teda otvor sa! Až po dôvernej modlitbe sa Ježiš postavil pred človeka, pred jeho telesné orgány, uši a ústa, ktorých mocne držal v ruke: „Effata, teda otvor sa!“ Ježišovo slovo volajúce po milosti je životodarné. Dvoma slovami Ježiš obnovuje nielen ústa a jazyk, ale aj srdce. Otvorte sa, to znamená vstaňte k životu, prebudte sa! Buďte živí a nie mŕtví! Buďte evanjeliom a poslom dobrej zvesti! Otvorte sa! Koľko životov si dnes ešte šepká radosť z Ježiša za zatvorenými dverami. Koľko životov dnes ešte čaká na uzdravenie za zatvorenými dverami. Koľko životov dnes stále hynie v domovoch dôchodcov? Koľko životov dnes stále chradne v hĺbinách inštitúcií, pretože nemajú Ježiša, Spasiteľa, niekoho, kto by im povedal: „Otvor sa!“ Otvoriť sa Ježišovi a okamžite správne prehovoriť. Otvoriť sa Kristovi a okamžite správne artikulovať. Iba Ježiš ťa dnes môže prinútiť hovoriť. Iba Ježiš môže otvoriť tvoje pery sladkým medom, slovami vyslovenými na správnom mieste. Nikto iný. Našiel si svojho Pána? Nachádzaš v Ňom svojho Boha? Existuje muž, Ktorý sa ťa dotkol? Existuje Boh, Ktorý Ti zveril poslanstvo evanjelia? Prorok Jeremiáš hovorí: *„Zvábil si ma, Hospodin, a dal som sa zvábiť, mocne si ma pritiahol k sebe a premohol si ma (Jer 20,7).“* Apoštol Pavol definoval svoje poslanie takto: *„Ja, najmenší zo všetkých svätých, som dostal tú milosť, aby som pohanom zvestoval nepreniknuteľné Kristovo bohatstvo a všetkým objasnil, aký je plán tajomstva ukrytého od vekov v Bohu, ktorý všetko stvoril.“ (Ef 3,8-9)* Proroci a

apoštoli sa všetci otvorili pod mocnou Božou rukou a slúžili Pánovi podľa potreby. Tento muž sa znovuzrodil, tak ako sa Saul stal Pavlom a ako my: Správne rozprával. Jeho reč sa zmenila. Jeho nezrozumiteľnosť sa vytratila. Boh chce, aby bol každý zrozumiteľný, komunikatívny, a kto komunikuje s láskou, tomu svet rozumie. Ježiš vyhlasuje svoju moc, prikazuje chorým orgánom a slovo milosti a milosrdenstva, má okamžitý účinok na život. Ježiš hovorí jasne a skrze Ježiša i uzdravený správne rozpráva. Nekoktá. Nie je pomalý v reči ako Mojžiš, ktorý mal Árona skrze Boha. Neporozumel zle veciam, nehovorí nadarmo, ale Jeho reč je správna. Je vhodný žitia a bytia. Každý Ježišov učeník musí pochopiť, že prijatie evanjelia je ťažký pôrod. Misia, život a spoločenstvo na pohanskom území nie je jednoduchá úloha. Ľudia, ktorí sa zdajú byť uzavretí, tí, ktorí neprehovoria, tí, ktorí sú hluchí a nemí, nemôžu byť vylúčení z hlásania evanjelia. Cesta je jediná pre každého. Každý musí spoznať Pána, Ktorý má moc otvárať srdcia, mysle, pery a uši. Každý musí byť pochopený skrze Ježišovo slovo. Základom nie je nikto iný ako Kristus. Nie moja vlastná reč a moje táranie. Nie moja vlastná sila, ale On musí skrze mňa volať do života každého: „OTVOR SA!“ Vie tvoje zázemie, tvoj sused, tvoj spoločník, ktorý býva vedľa teba, kde je spoločenstvo, ktorého si členom? Tvoj život vykazuje to, že si Kristovým nasledovníkom? Vychádza z tvojich pier chvála Hospodinovi? Počujú aj cez zatvorené dvere iní, že si spievaš žalmy a chválospevy? Hovoríš o Kristovi? Otvor sa druhým dokorán skrze Krista a „radostnú hlásaj pokoja zvesť: Vysloboditeľ ide k víťazstvu ťa viesť.“ (Chválospev č. 466 1. verš) Amen.

Modlitba: „Kým som nebol pokorený, blúdil som; teraz však zachovávam tvoju reč. Ty si dobrý a preukazuješ dobro, nauč ma svoje ustanovenia (Ž 119,67-68).“

„Príde totiž čas, keď ľudia neznesú zdravú náuku, ale podľa vlastných žiadostí sa budú zháňať za učiteľmi, aby im štekli uši, odvrátia sluch od pravdy a priklonia sa k bájam. Ale ty buď vo všetkom triezvy, znášaj útrapy, konaj dielo zvestovateľa evanjelia a dôsledne plň svoju službu.“ (II Tim 4,3-5)

„Bože, na vlastné uši sme počuli, naši otcovia nám o tom rozprávali, čo si vykonal za ich čias, v dávnych časoch.“ (Ž 44,2)

„Mládenec mu povedal: „Toto všetko som zachovával. Čo mi ešte chýba?“ Ježiš mu odpovedal: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj svoj majetok, daj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ Keď mládenec počul toto slovo, odišiel zarmútený, lebo mal mnoho majetku.“ (Mt 19, 20-22)

„Keď to Ježiš začul, povedal im: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Neprišiel som povolať spravodlivých, ale hriešnikov.“ (Mk 2,17)

Modlitba Pánova

Ofera: „Nezabúdajte však na dobročinnosť a spoločenstvo, lebo v takých obetách má Boh záľubu.“ (Žid 13,6)

Požehnanie: „Povedzte malomyselným: „Vzchopte sa, nebojte sa! Pozrite, váš Boh! Príde s pomstou, Božou odplatou, on sám príde, aby vás zachránil.“ Vtedy sa otvoria oči slepých aj uši hluchých sa otvoria. Vtedy chromý bude skákať ako jeleň a jazyk nemého zaplesá, lebo vyvrú vody na púšti a potoky na pustatine.“ (Iz 35,4-6) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 603: „Teba, ó, Pane, oslavujem,...“

Milan Rúfus: Tam hore u vás

Tie črepy z vázy,
ktorú zvalil,
mi jeho hlasom žalovali:
Váš svet
je nám len pre oko.
No našim rúčkam vysoko.

Vysoko stôl
i váza, miska
(čo to len v nich
tak čudne blýska?),
vysoko kľučka na dverách.

Len mamičkina zástera
je dolu u nás,
tá je nízko
vždy bezpečná
a stále blízko.
No prečo sa tak neblýska
ako tá váza neblízka?

Ach, veľkí ľudia,
pomôžte nám,
ktorí sme vám len po kolená
jak jarná riečka v koryte!

Nehovoria ti moje slzy,
ako nás vábi,
ako mrzí -
čo to tam hore robíte?